

תלמודו בידו

דף מ עמוד ב

א רב חנא שהה בערב יום טוב מחוץ לתחום עירו, האם מותר לו להוליך עמו לעירו את הבשר שקיבל מבעוד יום על ידי עירובו ?

ב באיזה אופן מודה ר' שמעון שיש מוקצה, ומה דעת רבי בזה ?

ג אלו הן בהמות מדבריות, והאם מותר לשוחטן ביום טוב ?

א מותר. ואפילו אם הטבח נתן הבשר לבעל האכסניא, והוא תלאו על דלתו של רב חנא. שכיון שתלה את הבשר לצורך רב חנא, לכן תחמו כחום בעליו. אמנם יש לחוש שמא העלים רב חנא עיניו מהבשר מחמת טרדת לימודו. לפיכך התיר רב הונא את הבשר רק אם הוא בעצמו תלהו, כך שנתן דעתו על צורת הבשר, ויש לו בו טביעות עין.

ב ר' שמעון: בגרוגרות וצימוקים. כיון שהיו ראויים לאכילה כתאנים וענבים, וכששטחם ליכוש הרי דחה אותם בידים ועד שתייבשו, ונעשו מוקצה. תמרים המונחים בסל כדי שיבשילו אינם מוקצה, שלא דחאם בידים. רבי: נחלקו בגמרא, האם סובר כר' שמעון, או שיש מוקצה אף כשלא דחה בידים.

ג חכמים: כל שיוצאות בפסח לרעות במרעה מחוץ לעיר, וחוזרות לעיר רק עם הגשם הראשון בחודש חשון. ואסור לשוחטן משום מוקצה. רבי: כל שיוצאות לרעות מחוץ לעיר, ואינן נכנסות אפילו בימות הגשמים. ולשוחטן: 1. אסור, אפילו לר' שמעון. כיון שנחשבות כגרוגרות וצימוקים. 2. אסור משום מוקצה, אף שלא דחאן בידים ושלל כר' שמעון. 3. מותר, משום שסובר כר' שמעון במוקצה.